

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Pesti Központi Kerületi Bíróság (Maďarsko) dne 20. listopadu 2013 — Martin Meat Kft. v. Simonfay Géza a Ulrich Salburg

(Věc C-586/13)

(2014/C 71/04)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: Martin Meat Kft.

Žalovaný: Simonfay Géza, Ulrich Salburg

Předběžné otázky

- 1) Lze považovat za „poskytování pracovní síly“ v souladu s unijním právem, a zejména s definicí vymezenou v rozsudku Soudního dvora Evropské unie vydaném ve spojených věcech C-307/09 až C-309/09 ⁽¹⁾, když se poskytovatel zaváže s pomocí vlastních zaměstnanců v jatečním zařízení zákazníka a v prostorách, které mu zákazník pronajme, zpracovávat hovězí půlky a balit je naporcované do balíčků připravených k uvedení na trh, přičemž poskytovateli přísluší odměna v závislosti na množství zpracovaného masa a musí strpět snížení odměny v případě, že zpracované maso nemá požadovanou kvalitu, a s ohledem na to, že poskytovatel v hostitelském členském státě poskytuje služby výhradně jedinému zákazníkovi, a že uvedený zákazník provádí kontrolu kvality postupů zpracování masa?
- 2) Vztahuje se zásada obsažená v rozsudku Soudního dvora Evropské unie vydaném ve spojených věcech C-307/09 až C-309/09, podle které lze omezit poskytování pracovní síly po dobu platnosti přechodných opatření týkajících se volného pohybu pracovníků obsažených ve smlouvách o přistoupení členských států, které přistoupily k Evropské unii dne 1. května 2004, také na přemístění pracovníků, které podnik se sídlem ve členském státě, který přistoupil k Evropské unii dne 1. května 2004, dopraví do Rakouska, pokud se přemístění odehrává v odvětví, které není smlouvami o přistoupení chráněno?

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) z 10. února 2011.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 19. listopadu 2013 — F. E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

(Věc C-589/13)

(2014/C 71/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: F. E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

Odpůrce: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien

Předběžná otázka

Je třeba vykládat článek 56 ES (nyní článek 63 SFEU) v tom smyslu, že brání systému zdanění kapitálových výnosů dosažených rakouskou nadací založenou podle soukromého práva a příjmů z prodeje podílů, který stanoví daňové zatížení soukromé nadace ve formě „dílní daně“ za účelem zajištění tuzemského jediného zdanění pouze pro případ, že na základě dohody o zamezení dvojímu zdanění dochází u příjemce darů ze soukromé nadace k osvobození od daně z kapitálových výnosů, které podléhají samotné dary?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 21. listopadu 2013 — „go fair“ Zeitarbeit OHG v. Finanzamt Hamburg-Altona

(Věc C-594/13)

(2014/C 71/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „go fair“ Zeitarbeit OHG

Žalovaný: Finanzamt Hamburg-Altona

Předběžné otázky

- 1) K výkladu čl. 132 odst. 1 písm. g) směrnice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty:

- a) Může členský stát vykonávat uvážení, které je mu přiznáno v souvislosti s uznáním určitého zařízení jako subjektu sociální povahy, takovým způsobem, že sice uznává osoby, které poskytují svá plnění sociálním pojišťovnám a pojišťovnám poskytujícím pojištění pro případ odkázanosti (Sozial- und Pflegekassen), avšak nikoli pečovatele se státní zkouškou, kteří poskytují své služby přímo osobám odkázaným na péči?
- b) Pokud musejí být pečovatelé se státní zkouškou uznáni jako subjekty sociální povahy: vyplývá uznání agentury práce, která dočasně přiděluje pečovatele se státní zkouškou uznaným pečovatelským zařízením (přijímajícím zařízením), z uznání dočasně přidělených zaměstnanců?
- 2) K výkladu čl. 134 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty:

Je poskytnutí pečovateli se státní zkouškou pro poskytování pečovatelských služeb přijímajícího zařízení (uživatelé) nezbytné jako plnění úzce související se sociální péčí a sociálním zabezpečením, jestliže přijímající zařízení nemůže vykonávat činnost bez zaměstnanců?

(¹) Úř. věst. L 347, s.1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 25. listopadu 2013 Duravit AG a dalšími proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 16. září 2013 ve věci T-364/10, Duravit AG a další v. Evropská komise

(Věc C-609/13 P)

(2014/C 71/07)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Duravit AG, Duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA (zástupci: Dr. U. Soltész, LL. M. a C. von Köckritz, Rechtsanwälte)

Další účastníci řízení: Evropská komise, Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 16. září 2013 ve věci T-364/10 v rozsahu, v němž byla zamítnuta žaloba navrhovatelek

- zrušit čl. 1 odst. 1, články 2 a 3 rozhodnutí Komise C(2010) 4185 final ze dne 23. června 2010 ve věci COMP/39.092 — zařízení a pevné součásti koupelen podle článku 263 odst. 4 v plném rozsahu, pokud jde o navrhovatelky
- podpůrně (k návrhu č. 2) zrušit nebo podstatně snížit pokuty uložené navrhovatelkám výše uvedeným rozhodnutím,
- dále podpůrně (k návrhům č. 2 a č. 3) vrátit věc Tribunálu k novému rozhodnutí v souladu s právním posouzením v rozsudku Soudního dvora
- každopádně uložit Komisi povinnost nahradit náklady řízení, které navrhovatelky vynaložily v řízení před Tribunálem a Soudním dvorem

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelky uvádějí celkem čtyři důvody kasačního opravného prostředku.

Zaprvé, Tribunál porušil článek 31 nařízení č. 1/2003, zásadu presumpce nevinny a právo na spravedlivý proces (články 47 a 48 ve spojení s čl. 52 odst. 3 Listiny základních práv a čl. 6 odst. 1 a 2 EÚLP), neboť navzdory výslovnému návrhu odmítl přezkoumat napadené rozhodnutí v plném rozsahu, vycházel z domněnky správnosti ve prospěch skutkových a právních zjištění Komise a při stanovení výše pokuty neprovedl v dostatečné míře vlastní posouzení.

Zadruhé Tribunál postupoval v rozporu s článkem 263 SFEU, zasáhl do práva žalobkyň na účinný procesní prostředek (čl. 47 odst. 1 Listiny základních práv) a porušil zásadu rovnosti podmínek, neboť nedostatečně přezkoumal zákonnost, překročil hranice tohoto přezkumu k tíži navrhovatelek.

Zatřetí Tribunál v několika ohledech zjevně zkreslil obsah spisu způsobem, který může mít rozhodující vliv na rozhodnutí, a v důsledku toho se dopustil nesprávného právního posouzení a porušil ustálené zásady dokazování.